

Výstřižková služba
Pražské informační služby
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Svobodné slovo, Brno

27 X 1963

Neděle 27. října 1963.

Mrožkovj Policajti

POSLAL je do Ostravy Polák Slawomir Mrozek a ukázal, že ač mlád, má ducha břitkého, znalosti a pero bravurní. Nešvary, ale hlavně lidskou tupost, tepe tvrdě a odvážně. „Analfabeti musí diktovat“ a „Těžko se vzbuzuje ozvěna v nejprázdnejších hlavách“ — jsou vysvětlivky, které uvádí divadelní program. — Z vězení se dostává poslední mohykán, který po marném přemlouvání policie, aby jím nedělal těžkosti, proklamuje svou loyaltitu a je tudíž propuštěn. Stává se osobním tajemníkem generála, zatímco nejtupější, ale zároveň nejhorlivější policejní seržant-provokatér musí jít symbolicky do vězení, aby zachránil smysl existence policie, neboť všichni občané se stali dokonale loyálními a nikdo není s to dát se k něčemu vyprovokovat. Tím vzniká řada napínavých a groteskně zmatených situací, které bezpečně vede logika hry k závěrečnému vyvrcholení. Herci ostravského Divadla Petra Bezruče modelují tyto figury lehce a se smyslem pro grotesku. Obzvláště O. Janda v úloze seržanta vytvořil nejen výbornou figurku, ale aniž zůstal cokoli dlužen satirickému úšklebku, rozvinul na jevišti pozoruhodnou studii psychologickou, J. Čeporan jako generál podtrhl správně některé rysy omezeného byrokrata, rovněž

S. MROŽEK: POLICAJTI. K. Sekera jako náčelník policie, M. Nohýnek jako vězeň

tak K. Sekera v úloze náčelníka policie, i když zde herec místy upadá v nebezpečí přehrávání. Nesnadnou roli měl M. Nohýnek jako vězeň. Daří se mu lépe až ve druhé polovině, kdy dostává jeho projev teprve onu nutnou dávku lehkosti a spádu. Režie Evžena Němce znovu potvrdila, že v tomto umělci roste a vyvíjí se promyšlené pojetí her přesně propočítané, ale nikoli chladné, profesionálně plynulé — zkrátka to, co se někdy nazývá zdramatizovaným intelektem. Výprava L. Hruzy úspěšně podtrhl inscenační záměry, stejně jako graficky zajímavě řešený program, který by si měl každý návštěvník zevrubně přečíst, aby pochopil důvod a smysl hry. Je apostrofována např. takovouto obyčejnou pravdou: „Lidé, kteří nemají nic společného s uměním, neměli by s ním mít nic společného. Prostě, že?“ lb